

De beantwoording van het Verslag der Commissie van Rapporteurs over het wets-ontwerp der brieven-posterij.

II.

Over het bezwaar der contrôle stapt de minister vrij luchtig heen. »Ook is het niet de onmogelijkheid der handhaving van de wettig bestaande verbods-bepalingen, welke het nemen van maatregelen tegen de sluikerij heeft belet. Het is er aldus mede gelegen: Vroeger gevoelde men minder behoefte aan repressie, omdat het misbruik niet van die beteekenis was, dat daardoor een merkbare invloed op de ontvangsten werd uitgeoefend. Sedert weinige jaren eerst is dit veranderd; maar tevens waren de denkbeelden omtrent eene noodzakelijke hervorming van het postwezen, waaraan vóór tien jaren nauwelijks iemand dacht, ook bij ons doorgedrongen. Dit gaf aanleiding tot het voornemen, om het tegengaan van het verboden brieven-vervoer en het nemen van maatregelen tot vermindering van het briefport en tot uitbreiding der middelen van post-communicatie, met elkander te verbinden. Het was in allen gevalle slechts eene toegevendheid ten aanzien van het algemeen, die niet ten nadeele van het belang der schatkist mag worden uitgelegd, nu het tijdstip daar is, om in die verschillende opzigten handen aan het werk te slaan.» Wij gelooven, dat de minister de moeilijkheden om de overtreding van het post-gebod op te sporen, te ligt telt. Dat bij de tegenwoordige manier van brieven-verzending per bijzondere gelegenheid, het feit uiterst gemakkelijk te constateren is, is zeer waar. Doch men begrijpt, dat, zoodra deze Herodes-wet, dorstende naar het verderf van alle onnoozele niet gepoststempelde brieven, hare wraakgierige klauwen uitstrekt, publiek en particuliere onderneming op hunne hoede zullen wezen. Waar twee belangen elkander zoeken, ontmoet men elkander ras. De afzender zal zijn vernuft scherpen, om zijnen brief zoo in te rigten, dat hij zoo min mogelijk in de termen van eenen brief valt, en de vervoerder zal, van zijne zijde, insgelijks zijn vernuft scherpen, om den incognito-brief onuitvindbaar te maken.

De minister noemt het tot nu toe onvervolgd laten van het brieven-vervoer buiten den post: »eene toegevendheid ten aanzien van het algemeen, die niet ten nadeele van het belang der schatkist mag worden uitgelegd.» Het fiscaal kenmerk dezer voordragt komt hier bijzonder scherp uit. Het schoone beginsel, vroeger verkondigd: »het verlies voor de schatkist, hoe groot ook, is geen argument tegen den maatregel, wanneer die overigens in het algemeen belang gevorderd wordt,» wordt hier niet slechts verloochend, maar daarvoor in de plaats gesteld, dat toegevendheid ten aanzien van het algemeen niet ten nadeele der schatkist mag worden uitgelegd. Is dus het algemeen voor de schatkist? Of is de schatkist voor het algemeen?

Het denkbeeld door sommigen geopperd, om vrijheid te geven aan elk,

zijne brieven te verzenden met zoodanige gelegenheid als hem best dunkt, mits voorzien van een postzegel, heeft bij den minister geen ingang gevonden, voornamelijk op grond van de moeilijkheid der contrôle. »De ondervinding leert dat, zelfs in de landen waar het frankeren door middel van postzegels, bij verzending over de postkantoren, ingevoerd is, het meest nauwlettende en gestadige toezigt der ambtenaren, door wier handen die brieven moeten gaan, vereischt wordt, niet alleen om tegen het vervalschen van zegels of stempels te waken, maar vooral om het meer dan eenmaal gebruiken van hetzelfde stuk te beletten. Men behoeft niet eens aan collusie met de ambtenaren te denken, waarbij de mogelijkheid allezins bestaat; hunne onoplettendheid bij overhaast werk is genoegzaam om de grootste misbruiken bij het bezigen van dit middel te doen plaats vinden; maar het uitbreiden van hun toezigt tot verzendingen buiten den post, en op brieven die zich in handen van particulieren zouden bevinden, is eene volstrekt onuitvoerbare zaak. Waar zoude men ook op alle punten van het rijk ambtenaren vinden, die geschikt waren om dat toezigt met de vereischte kennis van zaken te voeren? En hoe zoude men hen in staat stellen om de overtreding der voorgeschrevene bepalingen met vrucht te keer te gaan, zonder het algemeen bloot te stellen aan vexatiën van veel erger natuur, dan die welke het gevolg kunnen zijn van de handhaving der voorgestelde bepalingen omtrent het brieven-vervoer, in zoo verre als dit noodig is om het doel te bereiken?»

Zeer verwonderlijk is het, denzelfden minister, die het bezwaar der contrôle op het onwettig brieven-vervoer zoo weinig telt, zoo ontzaggelijk veel bezwaren te zien opperen tegen de contrôle op het vervoer van niet-gepostzegelde brieven. Het is ons inderdaad onmogelijk te begrijpen, hoe dezelfde man, die het eene zoo zwaar acht, het andere zoo gemakkelijk oordeelt, of, omgekeerd, de eene contrôle zóó gemakkelijk en de andere zóó onmogelijk. Wanneer het inderdaad zoo weinig inheeft, den brief uit te vinden, die per bijzondere gelegenheid verzonden wordt, hoe kan het dan zoo zeer veel meer moeite inhebben, dienzelfden brief uit te vinden, wanneer hij met een postzegel voorzien is? Indien het zooveel moeite kost, indien het — om 's ministers' eigene woorden te bezigen — »eene volstrekt onuitvoerbare zaak» is, toezigt te houden of de brieven, buiten den post verzonden, of die zich in handen van particulieren bevinden, wel behoorlijk met een postzegel voorzien zijn, hoe is het dan zoo gemakkelijk uitvoerbaar, toezigt te houden op de verzending van niet met postzegels voorziene brieven per bijzondere gelegenheid? Indien het onmogelijk is, op alle punten van het rijk ambtenaren te vinden, geschikt om, met vereischte kennis van zaken, toezigt te voeren, opdat alleen met postzegels voorziene brieven per bijzondere gelegenheid verzonden worden; indien het niet doenlijk is, de overtreding van het

verbod van vervoer van niet met postzegels voorziene brieven met vrucht te keer te gaan, zonder het algemeen bloot te stellen aan vexatiën van ergen aard, — hoe is het dan mogelijk en doenlijk, op alle punten des rijks, ambtenaren te vinden, geschikt om toe te zien, dat er geene brieven buiten den post worden verzonden en om de overtreding van het verbod, met vrucht en zonder vexatie te keer te gaan?

Nog vreemder luidt, — na het be-toog van het moeilijke en bezwaarlijke van het toezigt der ambtenaren tegen het vervalschen of meer dan eenmaal gebruiken van post-zegels, van wege onoplettendheid bij overhaast werk en zelfs van wege collusie, — iets later te vernemen, dat de regering de oorspronkelijke voordragt met een nieuw artikel heeft aangevuld, waarbij zij gemagtigd wordt om het gebruik der postzegels, niet dadelijk bij het in werking brengen der overige bepalingen dezer wet, maar op een later, door haar te bepalen tijdstip, in te voeren. Het is thans onmogelijk te weten, of de minister het stelsel der postzegels, niettegenstaande zijne bezwaren, boven het thans gevolgde stelsel verkiest, of omgekeerd. Vindt hij het stelsel der postzegels beter, zoo had hij, gelooven wij, niet zoo hoog moeten opgeven van de moeilijkheden en bezwaren van het stelsel; wogen die moeilijkheden en bezwaren echter zóó sterk bij hem, dat hij daarom het stelsel der postzegels niet bepaaldelijk durfde aannemen, zoo had hij beter gedaan; het tegenwoordig stelsel zuiver te behouden, en het volgen van het oude of van het nieuwe stelsel niet facultatief te maken.

Het schaal-tarief wordt ook hier weder voorgesteld en aangeprezen »als een overgangs-maatregel,» tot het zuivere Engelsche eenvormig port-stelsel. Wij kunnen niet anders dan herhalen, wat wij vroeger reeds over deze hervorming in tempo's gezegd hebben. Overgangs-maatregel is meestal slechts eene zachtere benaming voor transactie en het op de lange baan schuiven, van wat men op het oogenblik niet aandurft. Waar hervorming gevraagd en dringend geëischt wordt, kan men met overgangs-maatregelen niet volstaan. Het is hoogst twijfelachtig, of men over jaren aan dezelfde goede gezindheid den meerderen moed zal paren, dien men nu mist. Het argument, dat nu afschrikt, zal ook dan niet ontbreken. Men zal dan, niet minder dan nu, over gapende schatkisten struikelen en »velerlei redenen» bij de hand hebben, om nu niet te doen, wat men erkent, dat noodzakelijkerwijze behoort gedaan te worden. Provisionele verbeteringen en overgangs-maatregelen zijn producten, die welig tieren op den Nederlandschen grond, maar, eenmaal geworteld, zich ook niet ligtelijk laten uitroeijen.

Gelijk wij van onze regering wachten, dat zij meer zal zijn, dan eene regering van beloften, zoo verwachten wij van onze tegenwoordige regering, dat zij niet eene vertegenwoordiging van de goede bedoelingen der regering, maar niet

slechts het goede te zien voorbereiden, wij wenschen het haar te zien doen. Thans is het tijd om te hervormen en door te tasten; om de moeilijkheden en bezwaren uit den weg te ruimen en niet er voor terug te wijken. Hetzelfde bezwaar, dat thans eene volledige en definitieve organisatie der brieven-posterij schijnt te verhinderen, zal later bij vele andere onderwerpen in den weg staan, en het is daarom te meer zaak, zich van den beginne af tegen alle zoogenaamde overgangsmaatregelen te wapenen. Neem een stelsel aan of verwerp het, maar transigeer er niet over.

Dat het fiskale doel der voordragt thans meer onverholen voor den dag komt, rekenen wij een voordeel. Men leert nu beter het terrein kennen, waarop men strijdt. De vraag stelt zich nu meer zuiver en opregt: *Vervoert de staat de brieven om het publiek te gerieven, of verzendt het publiek zijne brieven om de schatkist te bevoordeelen?*

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 19 febr. In de eerste dagen der aanstaande maand, zal de geheele Beijersche armee drie kampementen betrekken, ten einde bestendig marschvaardig te zijn. Waarschijnlijk staat deze maatregel in verband met de nieuwe Duitse rijkconstitutie, die in gemeenschappelijk overleg met Oostenrijk, Wurtemberg, Saksen, enz., op het punt staat aangenomen te worden, en die veelligt het Zuiden en het Noorden tegen elkander in het harnas zal jagen.

Dat ook Pruisen niet stil zit en zich hierop voorbereidt, dit blijkt genoegzaam uit de militaire overeenkomsten, die hetzelfde met de kleinere Duitse staten tracht te sluiten. De conventie, die ten deze reeds met Brunswijk is tot stand gebracht, luidt onder anderen, dat dezelve voor den tijd van 15 jaren zal van kracht zijn, en dat ten gevolge daarvan, de troepen van dezen staat, in Maagdenburg en andere Pruisische vestingen garnizoenen zullen houden, waartegen Brunswijk een even groot aantal troepen zal bezet worden.

Volgens mededeelingen uit Munchen heeft de Beijersche 1ste Kamer, den 19den 's avonds, met 31 tegen 6 stemmen, het ministeriële ontwerp van wet, betreffende de emancipatie der Israëlieten verworpen. Hierdoor heeft deze kamer de koninklijke belofte tot eene onwaarheid gemaakt, en tot derzelver schande is Beijeren thans in gansch Duitschland de eenige staat, waar de Israëlieten van het genot der burgerlijke regten beroofd blijven. Dit heeft hier eene groote verontwaardiging verwekt.

Sedert eenige dagen hebben alhier des avonds weder groote voorzorgsmaatregelen plaats, niet zoo zeer uit vrees voor botsingen tusschen de soldaten bij het garnizoen, welke in langen tijd niet voorgekomen zijn, als wegens de ontdekking, die men gedaan heeft, dat de radikalen weder kwaad in den zin hebben.

Het Oostenrijksche kabinet heeft aan zijnen gezant in Munchen nieuwe instructiën gezonden, welke doen verwachten, dat de onderhandelingen over het vier-koningen-ontwerp van eene constitutionele rijkswet reeds zoo ver zijn gevorderd, dat Oostenrijk en de overige koninkrijken weldra met dit ontwerp openlijk zullen optreden en de overige Duitse regeringen zullen uitnodigen tot gemeenschappelijke onderhandelingen over dit constitutionele plan.

Wenen, 16 febr. Men leest in een ministeriël blad: Er bestaan twee redenen, die doen vermoeden dat Zwitserland aan de vorderingen der groote naburige mogendheden, met betrekking tot de vlugtelingen, niet zal weigeren te voldoen. Het verlangen der groote mogendheden is in de eerste plaats allezins regelmatig, en dan bezitten zij de middelen om, ook zonder de neutraliteit van het Zwitserse gebied te schenden, aan hare vorderingen den vereischten nadruk te geven. Het ligt noch in de bereikbaarheid, noch in den wensch der mogendheden, om aan een neutralen staat als Zwitserland, het recht tot het verlenen eener wijkplaats aan politieke uitgeworpenen te betwisten. De politieke vlugteling, die den voet op Zwitserse bodem zet, is vrij en moet goetwillig zijn voor de vertellingen van de dienaren des gerechts. Zijn leven en zijne vrijheid zijn verzekerd, en daarmee is het doel eener wijkplaats voor de vlugtelingen bereikt. Zwitserland is voor hem een gastrijc toevluchtsoord geweest, maar noch in zijn eigen belang, noch in dat der naburige mogendheden, mag het voor hem eene blijvende woonstede worden.

Het is overbodig nader te betoogen dat eene ne-

derzetting van politieke misdadigers in het gezigt van het land, tegen welks wetten zij misdaden hebben, aan dat land niet onverschillig kan wezen. De jongste tijd heeft menigvuldige voorbeelden opgeleverd, dat de vlugtelingen de hun verleende wijkplaats als een laboratorium bezigden, waarin zij hunne wapenen smeeden tegen de landen, waaruit zij gevlugt zijn. Zoolang zij in hun vaderland aanslagen smeeden, deden zij zulks met gevaar; op Zwitserse bodem doen zij het zonder gevaar. Zij werden daar als vlugtelingen gevaarlijker voor hun land, dan zij als burgers geweest waren. Zij hadden eene veilige hinderlage gevonden, van waar zij een ieder konden aanranden, terwijl niemand hen kon aantasten. Zwitserland schond de neutraliteit, die het ten aanzien der naburige mogendheden verplicht was in acht te nemen, door aan de verklaarde vijanden van dezen een terrein voor hunne operatiën te verlenen. Het duldde dat zich op neutralen bodem bataillons vlugtelingen organiseerden, die wel is waar dikwerf noch uniformen, noch wapenen droegen; maar die voor de naburige staten gevaarlijker werden, dan wanneer zij volledig uitgerust waren geweest. De ligging van Zwitserland maakt dat land ongeschikt tot een duurzaam verblijf voor politieke vlugtelingen uit Frankrijk, Italië, Duitschland, Oostenrijk en Polen; als verblijf voor vlugtelingen uit Mexico of Buenos-Ayres zou het zeer geschikt wezen. Santa-Anna zoude zich even goed in Genève of Zurich kunnen vestigen, als Miroslawski en Heinzen in New-York of Cincinnati.

Wat de groote mogendheden thans van Zwitserland vorderen, de inachtneming eener waarachtige neutraliteit, dat verlangen zij niet uit overmoed of grilligheid. De mogendheden verlangen slechts wat zij tot behoud der rust in hare staten verlangen moeten, en wat billijkheid en recht nimmer kunnen weigeren. Vele der Zwitserse kantons bevinden zich thans, ten gevolge van het verblijf der vlugtelingen uit vreemde landen, in zoodanigen toestand, dat het voor de naburige staten weldra noodzakelijk zal worden alle gemeenschap met hen te beperken. Het zal weldra noodiger zijn langs de Zwitserse dan langs de Turksche grenzen een kordon te trekken. Zwitserland hangt, wat de noodzakelijke toevoren, en wat de uitwegen voor zijne voortbrengselen betreft, geheel van de landen af die het omringen. Het oefent met de overige wereld gemeenschap langs wegen en rivieren, die niet aan het eedgenootschap toebehooren. Aan de welvaart der Zwitserse republiek kunnen ver van hare bergen, doodelijke slagen worden toegebracht. Op Zwitserland rust geene verplichting, om zijne kanalen van nit- en toevoren door de publieke vlugtelingen te laten verstoppen. Wanneer het aan deze den vrijen afloft openstelt, dan zal het terens aan zich zelf eene uitweg voor de producten van zijn land, grond en van zijne eigene nijverheid, voor altoos openen.

Wenen, 17 febr. De Oostenrijksche regering zal eene wetenschappelijke zending naar de binnenlanden van Afrika zenden, onder bestuur van den baron J. G. von Muller, den geleerden taalkundige, die reeds twee reizen in die landen gedaan heeft. Hij zal vergezeld worden door de HH. A. Brehm, dierkundige, O. Brehm, scheikundige, en Vierthaler, een geneesheer. Al de personen, die aan dezen togt zullen deelnemen, zullen zich vereenigen op de oevers van het meer Birk-el-Karoun (Mooris) in Opper-Egypte; zij zullen zich over de Rode Zee begeven naar Souakin, van waar zij het noorden van Abjissinie zullen gaan onderzoeken, hetwelk het hoofddoel hunner reis zijn zal. Zij zullen op de Blaauwe Rivier scheep gaan, om haar loop te volgen, en zullen de bronnen van den Nijl en van de Witte Rivier trachten op te sporen. De Oostenrijksche regering is voornemens handelsbetrekkingen met Abjissinie aan te knopen, en er des noods, bene volkplanting te stichten; hierom is von Muller bekleed met de betrekking van consul-generaal van Oostenrijk in Midden-Afrika.

Berlijn, 20 febr. Den 8sten dezer is te Koppenhagen, in de Koninklijke schouwburg een rouwfeest gevierd, wegens den dood van Adam Oehlenschläger. De loges waren behangen met krip, afgezet met zilveren sterren; de stoel in het orkest, waarop de groote dichter gewoonlijk zat, was bedekt met zwart laken, waarop in zilver de letters A. O. aangebracht met een lauwerkran; al de toeschouwers (de zaal was gepropt vol) waren in rouwkleeding. De voorstelling bestond uit eene toepasselijke berijmde voorafpraak, uit Hakon Jarl, het beroemde treurspel van Oehlenschläger, en uit het laatste toneel van zijn treurspel Socrates. De plegligheid werd besloten met de krooning van des dichters standbeeld door alle de toneelspelers. De keuze van het laatste toneel van Socrates (hetwelk zijn dood voorstelt) was zeer gepast, want zijn einde voelende naderen, en afscheid genomen hebbende van de verwanten en vrienden rondom zijne legerstede, verzocht Oehlenschläger zijne nicht, een 12jarig meisje, om hem dat toneel voor te lezen; hij luisterde zeer aandachtig, omhelsde toen het meisje, ging liggen en scheen in te sluimeren. Weenige oogenblikken daarna gaf hij den geest, en ter verheerlijking van dit christelijk (?) uiteinde was het laatste toneel van Socrates voor het rouwfeest gekozen.

ENGBELAND.

Londen, 20 febr. Naar men van goederhand vernoot, zal de quaestie tusschen dit land en de Ver-

eenigde Staten, betreffende het van de Mosquito-kust naar de Stille Zuidzee te leggen kanaal, waarschijnlijk tot genoegen van alle partijen geschikt worden. Beiderzijdsche ingenieurs zullen den waterweg tot stand brengen. Onder deze omstandigheden wordt de bescherming van het Mosquito-gebied eene zaak van hoog gewigt.

Er zijn berigten ontvangen uit Bombay tot 17, Madras 12, Calcutta 8 januari en Hongkong 29 december. De expeditie tegen eenige insurgenten in de laatst onder Britsch gezag gebragte landstroken was afgegaan en de troepen waren naar Peshawur teruggekeerd. Sir Charles Napier klaagt stork over de tucht onder zijne troepen, hetgeen in eene dagorder door hem, na eene bij Lahore gehouden wapenschouwing uitgevaardigd, in scherpe bewoordingen wordt te kennen gegeven.

Te Canton had het gerucht geloopt, dat de aanvoerder der onlangs grootendeels verdelgde zeeroovervloot weder was te voorschijn gekomen; dit had zich echter niet bevestigd, ofschoon rooverijen te land en ter zee schier dagelijks in die streken voorvielen. Het garnizoen van Macao had uit Goa versterking bekomen. De Chinezen weigerden nog altijd het hoofd en de hand van den vermoorden gouverneur uit te leveren. Te Macao was men voornemens eene belasting van 2 marc per picol op de thee te leggen. Te Amoy had op 23 december een brand 430 huizen vernield; men begrootte de schade op 170,000 £.

BELGIE.

Brussel, 21 febr. De discussiën over het wetsontwerp op het onderwijs, in de zitting der Fransche Wetgevende Vergadering van gisteren, waren vrij onbeduidend. Men heeft met grooten spoed achter elkander gestemd over de artikelen, waarbij de noodzakelijke voorwaarden bepaald worden tot de opening eener school van lager onderwijs en die waaraan de onderwijzers zelve zijn onderworpen. Ieder Franschman, die 21 jaar oud is, kan onderwijzer zijn, als hij voorzien is van een bewijs van bekwaamheid en niet gevonnisd is geweest wegens eene misdaad of een misdrijf tegen de zeden. Maar de heer Thiers heeft voorgesteld, dat op de gemeentelijke onderwijzers niet slechts dezelfde voorschriften van toepassing zouden zijn als op de vrije onderwijzers, dat zij geheel afhankelijk zouden zijn van het ministerie, en die bepaling werd aangenomen.

Het incident van deze zitting is geweest de verwerping van een voorstel van een der hevigste leden der regterzijde, den heer Mortemart, die aandrong op eene wijziging van het reglement van Orde, zoodat alleen bij de stemming over wetten of kredietverleeningen in haar geheel, dit bij hoofdelijke omvraag zoude geschieden. Voor interpellatiën, voor stemming over afzonderlijke artikelen, moest zij algemeen blijven. Slechts 107 leden van de gewone meerderheid ondersteunden dit voorstel van den heer de Mortemart; door 399 werd hetzelfde verworpen. Men ziet dan ook gemakkelijk in, dat de stemmingen over bijzonderheden dikwijls van even groot en grooter belang zijn als die over het geheel eener wet, getuige die van maandag over art. 17 der wet op het onderwijs, welke gisteren, nog te Parijs het onderwerp der gesprekken uitmaakte.

De houding door den heer Thiers aangenomen in de zitting der vereeniging van den Raad van State, welke op dien avond plaats had, zijne hevige uitvallen tegen de regering, hebben eene groote sensatie verwekt. De scheuring tusschen het Elysée en den ex-president van den 1sten maart met eene groote fractie der meerderheid, is zeer groot en duidelijk. De meerderheid der vereeniging van den Raad van State schijnt, schrijft men, wel is waar besloten te zijn, niet om zelve eene toenadering tot het ministerie te bewerkstelligen, maar om eene zoodanige van zijnen kant niet af te wijzen; zelfs zou de heer de Rarieu niet ongenegen zijn den eersten stap te doen. Niettemin houden wij, na het voorgevallene, zulk eene toenadering voor hoogst moeilijk. Ook moest gisteren avond de groote vereeniging van den Raad van State worden gehouden, waarin men zoude bepalen welke definitieve houding men tegen over het Elysée en het ministerie zoude aannemen.

Intusschen heeft de *Moniteur* het noodig goordeeld gisteren officieel aan te kondigen, dat alle gezochte en ongezochte, in het ministerie onbegreund waren. Klaarblijkelijk heeft de president, door deze nota in het officieele blad te doen opnemen, van zijne gezindheid willen doen blijken en verklaren dat hij zijn ministerie tegen den heer Thiers en zijne vrienden zoude ondersteunen. Deze soort van uitdaging schijnt niet geschikt om den weg tot verzoening te banen.

Terwijl de scheuring zich openlijk vertoont te midden der parlementaire meerderheid, zijn alle fractiën der oppositie, niettegenstaande de gematigde dagbladen het tegendeel beweren, stellig besloten, om zich bij de verkiezingen ineen te smelten en als één man te kiezen. Op de stelligste wijze verzekert men echter, dat men op dit oogenblik niet voor de geringste manifestatie, voor het kleinste oproer bevreesd behoeft te zijn. Nu blijft het de vraag of de leiders bij dat besluit zullen blijven, hetzij in geval de uitslag der verkiezingen niet aan hunne verwachtingen beantwoordde, hetzij, dat zij in het tegen overgestelde geval al te zeer bedwelmend geraaken door de behaalde zegepraal en daardoor niet verlokt worden tot eenige beweging, in de overtuiging

dat zij evenzeer op de barrikaden als in de stembus overwinnaars zouden zijn.

Een door het kabinet voorgesteld wets-ontwerp schijnt onder de legitimisten eene vrij hevige sensatie te weeg gebracht te hebben. Het betreft de oprigting van een gedenkteeken voor Ney, op de plaats zelve waar hij werd doodgeschoten.

Een avondblad meldt, dat de Raad van State zijne goedkeuring gehecht heeft aan het wets-ontwerp waarbij aan de prefecten de bevoegdheid wordt toegekend om de maires af te zetten. Wat hiervan waar zij, is het niet waarschijnlijk dat het kabinet er aan denkt om thans die wet der vergadering aan te bieden. Het oogenblik zouden slecht gekozen zijn. Het is altijd waarschijnlijk geweest dat dit ontwerp zoude verworpen worden; nu zoude dit zeker het geval zijn.

De generaal *Baraguay d' Hilliers* heeft te Rome eene proclamatie uitgevaardigd, inhoudende dat ieder bij wien men een mes, een dolk of eenig ander werktuig, geschikt tot het bedrijven eener misdaad, zal vinden, onmiddellijk zonder anderen vorm van proces zal doodgeschoten worden. De talrijke moorden op Fransche soldaten gepleegd, hebben dien maatregel doen nemen, die een treurig denkbeeld oplevert van den toestand van Rome.

Omtrent den terugkeer van den Paus weet men niets naders. Bij telegraphische dépêche heeft men echter, zoo als gezegd wordt, het bericht ontvangen, dat de Paus de Romeinsche leening van 40 miljoen geratificeerd heeft. Maar men weet dat dit het niet alleen was, waardoor zijne terugkomst werd belet. De zaak van *Achilli* staat ook nog in den weg.

In het Koninkrijk Napels is een groot gedeelte der provincie Calabrie door den generaal *Nunziante* in staat van beleg verklaard. Men meldt niet waarom dit geschied is. Op Sicilië zijn ook ten gevolge van de oproerige bewegingen te Palermo, strenge maatregelen genomen.

In de zitting der Sardinsche Kamer van Afgevaardigden van den 15den, heeft de heer *Brofferio*, de in de vorige zitting aangekondigde interpellatie gedaan, ten opzichte van eenen herderlijken brief des bisschops van Valuzzo, die zeer heilige uitvallen behelsde tegen het constitutioneel stelsel, tegen de bestaande wetten op het openbaar onderwijs in Piëmont en tegen de beweerdde noodlottige rigting der dagbladen van dezen tijd. De minister van Justitie, de heer *Siccardi*, antwoordde dat het kabinet het ongepaste van eene menigte uitdrukkingen in dien herderlijken brief verat, eenstemmig erkend, en dien overtenkomstig de noodige maatregelen genomen had.

De heer *Brofferio* prees het in deze zaak door den minister gehouden gedrag, doch noodigde hem uit ten spoedigste wetten aan te bieden, waarbij de betrekkingen tusschen het burgerlijk bestuur en de geestelijkheid geregeld worden.

Te Madrid liepen den 15den februari, dit maal zeer ernstige, geruchten van wijzigingen in het ministerie. Men sprak van de definitieve aftreding van den maarschalk *Narvaez*. De prorogatie der Cortes was op den 18den bepaald.

FRANKRIJK.

Parijs, 20 febr. In den nacht tusschen den 9den en 10den februari heeft de uitbarsting van den Vesuvius, welke reeds sedert drie dagen dreigde, werkelijk plaats gehad. Twee breede stroomen lava vloeijen uit den berg en verspreiden schrik en ontsteltenis, daar zij alles wat zij ontmoeten vernielen. Het treffende tafereel, dat de berg oplevert, heeft eene menigte nieuwsgierigen uitgelokt, waarvan velen zich tot aan den top van den berg wagen. Verscheiden van hen, die zich te ver gewaagd hebben, zijn gekwetst, zelfs zegt men, dat eenigen gedood zijn.

Dezer dagen is in de vallei van Montmorency, in Frankrijk, een overoude boom geveld; het was een notenboom die, naar men in die streek zeide, verscheiden eeuwen oud was. Hij had, onder aan den stam, bijna vijf Nederl. ellen in omtrek; zijne takken bereikten zich vijf en zestig Ned. el in de rondte uit. Hij leverde zestien balken uit, geschikt tot schrijnwerk, twaalf missen van een en talhout, en een en negentig takkebossen. In 1849 had men er vijf en dertig duizend nolen van ingeboomt; in goede jaren droeg hij tot drie en veertig duizend; zooveel droeg hij in het jaar der komst, in 1811.

ITALIE.

Men leest in de *Osservatore Romano*:

»Ten einde de openbare meening in te lichten aangaande de ontvlugting van dr. *Achilli*, die op het kasteel S. Angelo gevangen werd gehouden, achten wij ons verplicht de volgende feiten te vermelden:

»*Joannes Hyacinthus Achilli*, geboren pausselijk onderdaan, en in zijne jeugd opgenomen door de orde der PP. predikheeren, verliet omstreeks het einde van 1841 die orde en begaf zich naar Engeland, alwaar hij de heilige katholieke godsdienst afzwoer en het protestantisme omhelsde, waarvan hij zelfs een ijverig bedienaar werd; toen Rome ter prooi werd van de vijanden van den troon en het altaar, kwam hij in deze hoofdstad terug, alwaar hij werkzaam was tot het verren van proselyten der secte, die hij had omhelsd.

»Nadat Rome door zegevierende Fransche troepen ingenomen en het wettig bestuur hersteld was, werd dr. *Achilli* in het kasteel San Angelo gevangen gezet en ter beschikking gesteld van het geestelijk gezag. Het tegen hem aangevangen proces werd voortgezet, tot hij den 18den januari aan den overste

der rechtbank door een Franschen kapitein, instructeur van den krijgsraad, werd opgeëischt, als getuige in het proces van zekeren *Cernuschi*, dat voor dien raad aanhangig was.

»Hoeveel afkeer de overste ook gevoelde van het geven van de gevraagde toestemming, vertrouwde hij toch ten volle op de verklaringen van dien krijgsman, en stond eindelijk zijn dringend verzoek toe. Hij stelde hem evenwel verantwoordelijk voor den gevangene en leverde hem dien onder voorwaarde dat hij onmiddellijk van het kasteel naar de vergaderzaal van den krijgsraad zou worden gebracht, vermids de Fransche wetten niet toelaten dat men in huizen van opsluiting getuigen verhoort.

»Maar des morgens van den 20sten kwam men den overste bericht geven, dat dr. *Achilli*, gedurende het verhoor gebruik makende van een oogenblik, dat de kapitein-instructeur eenige papieren zocht, de Kamer had verlaten, waar hij ondervraagd werd, en zulks in weerwil der soldaten die in last hadden hem te bewaken, en zonder dat het tot nog toe mogelijk is geweest te weten te komen, wat er van hem geworden is.»

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 22 febr. Z. M. heeft benoemd tot register bij de arrondissements-rechtbank te Nijmegen, mr. S. J. E. Rau, substituut-officier bij die rechtbank.

— Z. Exc. de minister van Oorlog heeft dezer dagen het besluit van Z. M. van 22 augustus 1849, nopens de organisatie van het wapen der genie, in werking gebracht, door het rijk in 2 inspectiën van fortificatiën te verdeelen.

a. De 1ste inspectie bevat de provinciën Friesland, Groningen, Drenthe, Utrecht en Noord-Holland, benevens de provinciën Zuid-Holland en Gelderland met uitzondering van de eilanden Goeree, Overflakkee en Dordrecht.

Tot inspecteur is benoemd de kolonel *Gey v. Pittius*, die zijn verblijf zal houden te Utrecht.

b. De 2de inspectie bevat de provinciën Zeeland, de eilanden Goeree, Overflakkee en Dordrecht; de provincie Noord-Brabant, en het gedeelte van de provincie Gelderland ten zuiden van de Waal, ten westen van de lijn tusschen de Maas en de Waal.

Tot inspecteur is benoemd de luitenant-kolonel *Merkes van Gent*, die te Dordrecht zal verblijven.

c. De eerst aanwezende ingenieur te Maastricht is belast met de inspectiën der fortificatiën in het Hertogdom Limburg.

— Naar men verneemt zijn dezer dagen valsche vijftig-centstukken of halve guldens van het jaar 1848 in omloop gebracht, welke vooral aan derzelver dofte kleur en slecht afgewerkten rand kenbaar zijn. Het is vooral van belang, dat de winkeliers des avonds bij het ontfangen van geldspeciën, op hunne hoede zijn, dewijl de ondervinding leert, dat men op dien tijd van den dag valsch geld tracht uit te geven.

Utrecht, 22 febr. Bij besluit van 3 dezer heeft Z. M. vergunning verleend tot eene buitengewone vergadering der hervormde synode, zoodat de leden der laatste vergadering, bij aanschrijving van 14 dezer zijn opgeroepen tegen 4 april e. k. tot finale arrestering der ontworpen wijzigingen in het algemeen reglement en van de artikelen van overgang, zullende tevens eene mededeeling worden gedaan omtrent de gezindheid der regering tot losmaking van den band tusschen kerk en staat. (Ned.)

Beilen, 19 febr. Is het aangenaam voor het welgeplaatst hart, wanneer men bij leed en jammer ook iets verblijfends kan mededeelen; komt het bij het doen van weldaden, volgens de leer van den grootsten weldoener der menschheid, niet zoo zeer op de grootheid der gaven, als wel op het hart des gevers aan, dan is, gelooven wij, het volgende der mededeeling waardig. In het gehucht Laaghalen woonde een kleine landbouwer, bezitter van een huis en eenige landerijen, die hem, bij behoorlijke vlijt, het noodige bestaan opleverden voor hem en zijn gezin, eene vrouw met drie kinderen. In de afgelopen week beviel de vrouw van het vierde kind. De behoeftes daarvan echter kostte der moeder het leven. Weenend stond de vader bij het lijk, verlegen met den zuigeling, die de borst der moeder reeds zoo vroeg moest missen. Met zijn lot bewogen, begrepen zijne buren dat men hem helpen moest, door in het onderhoud der laatstgeborene te voorzien, zijnde hij alsdan wel in staat verder voor de zijnen te kunnen zorgen. Een paar boeren belaste zich met het doen eener collecte in Hoog- en Laaghalen, bestaande uit 13 a 14 huizen. Ieder droeg gewillig bij, zelfs de dienstheden. Men bragt pl. m. 723 aan geld, 6 mudden rogge, 1 mudde boekweit en 1 mudde aardappels bijeen, besteedde daarvoor de kleine een jaar in den kost bij eene goede vrouw, en gaf hoop aan den vader, om na afloop van dien tijd, op nieuw dit middel te beproeven, ten einde verder te voorzien in het onderhoud van zijn kind. Beschuldigt men onze Drentsche landbouwers wel eens, dat zij koud en ongevoelig zijn voor het lijden van den evenmensch, en moge die beschuldiging niet geheel ongegrond wezen, ook hier ontbreken die ruïne middelen, het deel van velen, in andere gewesten des vaderlands, en daarbij zien wij hier ook Goddank, niet die hartbrekende armoede, die elders en vooral in de grote

steden geleden wordt, en zoo zeer tot weldadigheid dringt. Intusschen eer hebbe de edelmoedige handwijze der ingezetenen van Hoog- en Laaghalen, navolging vinde hun voorbeeld! (D. C.)

Arnhem, 22 febr. De commissie ter verdeling van het rijk in kiesdistricten en tot raming van den census, voor zoo veel de provinciën Gelderland, Utrecht en Overijssel betreft, heeft, na eenige dagen alhier vergaderd te zijn geweest, heden haar werk ten einde gebracht.

STATEN-GENERAAL.

TWEDE KAMER.

Zitting van vrijdag, 22 februari.

In deze zitting heeft de heer *Engelen* de twee volgende vragen aan de regering gerigt: 1o. hoedanig is in het algemeen de betrekking van de Maatschappij van Weldadigheid tot den staat? en 2o. is de regering van oordeel, dat op haar de wettelijke of zedelijke verplichting rust, of dat het belang van den staat het haar tot pligt maakt, om in het uiterste geval in de aangelegenheden van de Maatschappij van Weldadigheid tusschen beiden te komen. In den loop der beraadslaging heeft de heer *Backer* nog nader gevraagd, of de regering gezind zou zijn, om zich de schulden der Maatschappij van Weldadigheid, bepaaldelijk wat de rentebetaling der obligatiën betreft, aan te trekken. De minister van Binnenlandsche Zaken heeft de vragen beantwoord en daarbij in de eerste plaats herinnerd, dat de betrekking van de genoemde maatschappij tot den staat volledig geregeld is bij het contract, in 1848 tusschen beide aangegaan. Hij heeft verder te kennen gegeven, dat de regering alleen tusschen beiden zou komen in de aangelegenheden der maatschappij, wanneer een der gevallen, in art. 50 van dat contract bedoeld, aanwezig mogt zijn, maar dat, naar het oordeel der regering, geenerlei verplichting op den staat rust om zich te gedragen als borg voor de rentebetaling van de obligatiën der maatschappij.

Daarna heeft de commissie van rapporteurs over de reglementen betrekkelijk de openbaarmaking van het verhandelde in beide de Kamers der Staten Generaal door middel der stenographie, haar algemeen verslag daaromtrent uitgebragt. De Kamer heeft naar aanleiding van dat verslag zonder nadere beraadslaging besloten, die reglementen dadelijk bij proefneming in werking te brengen en de drie leden der Kamer, welke behoorden tot de commissie, waarvan die reglementen zijn uitgegaan, uit te wisselen om gedurende de tegenwoordige zitting deel uit te maken van de gemengde commissie uit de beide Kamers, waaraan de zorg voor de bevordering der bedoelde openbaarmaking zal zijn opgedragen.

Vervolgens heeft de heer *Boreel van Hogelanden*, na hiertoe vergunning ontvangen te hebben van de Kamer, aan den minister van Buitenlandsche Zaken de vraag gerigt, of er nog overwegende redenen bestaan om voor alsnog aan de Kamer geene mededeelingen te doen van de acte der toetreding, wat Limburg betreft, tot het op 30 september II. tusschen Oostenrijk en Pruisen gesloten tractaat. De minister van Buitenlandsche Zaken heeft geantwoord, dat van de bedoelde acte eerstdaags aan de beide Kamers afschrift zal worden toegezonden.

Landgenooten!

Een vreeselijke ramp heeft de provincie Noord-Brabant getroffen. — Het losgaan der rivieren met zwaar ijs bezet, en de buitengewoon hooge waterstand deden teregt vreezen, dat daaruit groote onheilen zouden ontstaan, die velen van hare en goed zouden berooven. — Blevens Gelderland en Zuid-Holland van dijkbreuken verschoond; de opstopping van het ijs, de ontzettende werking der Eersche Maas, en de geweldige stroom van de afkomende massa's water, deden de binnenlijken, kaden enz. langs den zuiderboord der Maas bezwijken. Al de dorpen rondom deze stad gelegen, werden onverwacht, zonder dat er gelegenheid was tot berging van vee, hooi, ongedorschte granen, aardappelen, enz. diep geïnundeerd. Zoo veel mogelijk werden paarden en runderen in de stad geborgen. — De not der dalen moesten de bewoners gered worden; gelukkig is door spoedig aangebragte hulp geen menschenleven te betrennen.

Groot is de verwoesting door ijs en water veroorzaakt. — Zeer vele woningen, vooral van den geringen boerenstand, zijn ingestort en bezwijken daggelyks. De nood is hoog geklommen in de dorpen Gassel, Escharen, Velp, Beers, en andere, maar in den vloed niets konde geborgen worden. In velen van arbeid en brood beroofd werden, heeft getracht zoo veel mogelijk in de dorpen te voorzien. Doch onmogelijk is het de noodlijdenden te helpen, zoo zij niet door de menschlievendheid en weldadigheid onzer landgenooten in den nood worden bijgestaan. Met bekommering zie honderden den tijd te gemoet, in welken de veld weder droog zijn, maar zij geene woning en voedsel voor hunne huisgezinnen of veeer vee hebben zullen.

De ondergeteckenden, met de ellende die om hen neersch, hebben zich sif gevormd, om gelden in te van de algemeene van tot u, die ten dien toegevoerd waart, aan ongelukkigen

uwe gaten uit te reiken, en hen voor armoede en diepere ellende te bewaren. Trekt u niet terug, waar wij u om eene gift en eenige ondersteuning vragen voor hulpbehoevenden. Verloochent de Christelijke liefde niet. Mogen velen, die in de jaren 1830 en daarna, met het Leger te veld aan de grenzen stonden, zich herinneren, welke welwillendheid en gastvrijheid zij, zonder onderscheid van Godsdienst, genoten hebben in de streken, die thans zoo zeer geteisterd en diep ongelukkig zijn. — Neen; gij zult onze verwachting niet beschaamen, gij, die geven kunt, en de overtuiging hebt, dat ons gewest de middelen niet bezit, om de wonden te heelen, die in den weg der Goddelijke Voorzienigheid aan onze noodlijdenden zijn toegebracht.

Iedere gift, die wij van u ontvangen, zal met gepastheid worden uitgereikt waar de nood het meest dringend is, en van derzelve ontvangst in de voornaamste dagbladen berigt worden gedaan. — Ieder onzer zal zich met hare ontvangst belasten

Grave, den 17den februari 1850.

(get.) A. LOSGERT, pred. bij de Herv. gem. te Grave.

H. DE BRUYN, pastoor te Gassel.

A. WALTER, dijkgr. van den Polder van Escharen, Gassel en Beers.

E. VAN WEREL, pastoor te Escharen.

M. POOS, burgemeester van Gassel.

M. POOS, burgemeester van Escharen.

J. POULUSSEN, ouderling der gemeente Grave.

C. J. IN DE BETOU, 1ste luit. der artillerie.

J. VAN PEER, ontvanger der registratie.

(Op verzoek der commissie zal de uitgever dezer zich gaarne belasten met den ontvangst en de opzending der giften, die men hem zal willen doen toekomen.)

Waarde Landgenooten!

Voor de hulpbehoevenden te Malburgen, gemeente Huissen, provincie Gelderland, die door den jongstleden hoogten rivierstand en aanhoudende stormwinden zoo veel geleden hebben, heeft zich eene commissie zamengesteld bestaande uit de personen G. Vermeulen en A. Verhoeven, beide aldaar woonachtig, welke zich ten taak heeft gesteld, hare lijdende natuurgenooten, zoo veel mogelijk te ondersteunen. Zij maakt door dezen weg bekend, dat twee huisgezinnen bestaande uit 13 personen, waaronder 8 hulpbehoevende kinderen, zich aldaar bevinden, wier huizen door het water ingestort en geheel onbewoonbaar zijn; die menschen hebben moeten gaan vlieden en elders onderhoud zoeken, zoo dat zij zich in kommerciële omstandigheden bevinden, en om hunnen armoedigen stand nimmer de door het water ingestorte woningen uit eigen middelen kunnen herstellen. Zij roepen mits dezan den weldenkenden menschenvriend toe: Wij smeeken u, helpt ons, door eene kleine bijdrage tot de noodlijdenden hier op het aardse dat ongelukkig! wien ten gevolge ieder der opgenoemde leden zich volgaarne belast met den ontvangst uwer liefdegaven, even zoo als de uitgever van dit blad den ontvangst zich daarvan wel zal gelieven te getroosten, om aan genoemde commissie uit te reiken.

Advertentiën.

Bij de op 20 Februarij jl., ten overstaan van den Notaris Mr. D. EYERKINK te Zutphen plaats gehad hebbende eerste veiling van HUIZEN en ERVEN, binnen Zutphen, is ingezet:

Het HUIS en ERVE met TUIN, in de Lange Hofstraat aldaar, Wijk C, No. 192, laatst bewoond geweest door nu Wijlen den Heer Med. Doctor G. de CLEERCO Jz., ter som van . . . f 5012.

Het HUIS en ERVE met OPEN PLAATS, in de Hospitaalstraat aldaar, Wijk D, No. 384, laatst bewoond door nu Wijlen den Kleedermaker H. BOSMAN, ter som van . . . f 506.

Zullende de tweede en finale veiling van genoemde HUIZEN plaats hebben op Woensdag den 27sten Februarij 1850, des morgens te 11 ure, in het Nederlandsche Koffijhuis te Zutphen.

Ten overstaan van den Notaris GODEFROIJ, zal op Woensdag den 27sten Februarij 1850, op het Stations-Gebouw, te Arnhem, des avonds om 5 ure, publiek, bij toetsag, worden verkocht:

1o. Een bijzonder hecht en sterk HUIS en ERVE, met aangelegen PLAATS en TUINGROND ter zijde en van voren, staande en gelegen te Arnhem, aan het Speerplein en den Stads Buiten-Cingel, waarvoor de overdracht een roijaal uitzigt heeft en verder, bewoond door de Erven van G. W. van der Velden, bevattende 10 meestal behangen KEUKENS, KELDERS, REGENWATERPOMPEN en verdere GEMAKKEN; te bezet en gebragt op . . . f 4500.

2o. Een groot HUIS en ERVE, met aangelegen grooten TUIN, te Arnhem, op een afstand van Arnhem, Sectie D, No. 142 en 143, bevattende 6 KAMERS, KEUKEN, POMP, KELDER, ZOLDER en verdere GEMAKKEN; bewoond door

G. KREMER, bij den inzet gebragt tot . . . f 1100.

3o. Twee ARBEIDERS-WONINGEN aldaar, in Sectie D, No. 295, ingezet en gebragt op . . . f 95.

Nadere informatie te doen op franco aanvraag en hoogen te stellen, bij bovengenoemde Notaris te Arnhem, en betreffende de perceelen 2 en 3 mede bij den Notaris VAN GEIJTENBEEK te Mijdrecht.

Men is voornemens op Woensdagen den 6den en 20sten Maart 1850, telkens des avonds om 7 uur, in het Logement het Hof van Holland, in de Weverstraat te Arnhem, in perceelen en massa te veilen en te verkoopen:

1o. Het LOGEMENT DE GOUDEN LEEUW, staande en gelegen in de Oeverstraat binnen Arnhem, uitkomende in de Langstraat, bevattende 12 meestal Behangen en Gestukadoorde BOVEN- en BENEDENKAMERS, 2 ZOLDERS, 2 KELDERS, 2 KEUKENS, 2 WEL- en REGENWATERPOMPEN en verdere GEMAKKEN.

2o. Een groot KOETSHUIS met STALLING voor 12 PAARDEN, met ruime KOORNZOLDER, MESTBAK en WELWATERPOMP, staande tegenover het eerste perceel in de Langstraat.

en 3o. Een HUIS en ERVE met twee kleine WONINGEN, daarachter staande in de Walstraat Wijk E, No. 316, 317 en 318, bewoond door KRIEBEL en anderen.

Alle voorschreven perceelen kunnen met 10 Mei 1850 worden aantaard, en zijn dagelijks, uitgezonderd Zondagen te bezichtigen, terwijl nadere informatiën betrekkelijk de verkoopsvoorwaarden, verkrijgbaar zijn ten Kantore van den Notaris KOLFSCHOTEN, te Arnhem.

Men zal op Maandag 25 Februarij 1850, des morgens te 10 ure, ten huize van Mevrouw de Wed. J. P. FLORISSEN, aan de Steensstraat onder Arnhem, in het openbaar verkoopen:

31 perceelen zware DENNENBOOMEN.
3 " gehakt BEUKENHOUT.
17 " SPARREN en REKKEN.
3 " SNOEIHOUT.

Uitgebaakt staande op het Landgoed Klarenbeek, onder Arnhem.

Aanwijzing is te bekomen bij den Rentmeester aldaar, en bij ENKLAAR in het Bosch.

VERKOOPING VAN BOOMEN.

Op Dingsdag den 5den Maart 1850, des voormiddags te tien ure, zullen ten Huize van H. HOLTUS, aan de Peppelgraaf

Verscheidene perceelen buitengewoon zware EIKEN- en andere BOOMEN, waaronder geschikt voor MOLENASSEN en ander MOLENWERK, SCHEEPS- en ander TIMMERHOUT: te weten 149 stuks EIKEN-, 14 BEUKEN-, 53 IJPEN-, 40 LINDEN- en 119 PEPPELEN en ESSCHENBOOMEN.

Aanwijzing geeft W. DERKSEN op Doornenburg.

VERKOOPING VAN BOOMEN.

Aan de Gegadigden wordt bij deze kennis gegeven, dat de Verkoop van Zware EIKEN- en BEUKENBOOMEN, op het Landgoed het Blek, onder Warnsveld, en de Bouwplaats Holtslag, onder Baak, (in een vroeger nummer meer breedvoerig omschreven) NIET op den 27sten Februarij, maar op Woensdag den 6den Maart 1850, des voormiddags te tien ure, aan het Jagthuis onder Warnsveld zal plaats hebben.

Een der eerste ETABLISSEMEN- TEN in Frankrijk, verlangt te Arnhem een soliden AGENT, tegen een jaarlijksch honorarium van 1800 francs en eene remise voor de Zaken die verrigt worden.

Nadere informatiën zijn, op franco- aanvraag, onder Letter B., te bekomen bij den Uitgever dezer Courant.

COMMISSARISSEN DER GELDLEENINGEN, MET HET REGERINGSGEBOUW DER STRAAT WEGEN VAN GREBBE OF DIEREN, VAN ARNHEM OP APELDOORN, EN VAN DOESBORGH NAAR DE PRUISISCHE GRENZEN BIJ ANHOLT, roepen de aandeelhouders in de voormelde geldleeningen op, om, voorzien van hunne aandelen, te verschijnen ter vergadering, op Maandag den 4den Maart 1850, des namiddags ten één ure, te houden in een der vertrekken van het Gouvernements Gebouw te Arnhem, ten einde:

1o. Af te hooren de REKENING en VERANTWOORDING der genoemde Commissarissen, van het gebruik, gemaakt van de gelden, tot het aanleggen van den Straatweg van Doesborgh naar de Pruisische grenzen.

2o. Af te hooren de REKENING en VERANTWOORDING dierzelfde Commissarissen, van de op-

brengsten der drie voornoemde Straatwegen, over het Jaar 1849.

3o. Op voordragt dezer Commissarissen eenen Commissaris te kiezen, ter vervulling der plaats, door het overlijden van den Heer Mr. J. H. KETJEN opgevallen.

GUANO OF VOGELMEST.

Bij den ondergeteekende is in Commissie ontvangen eene partij zuivere onvervalschte Peruaansche GUANO, tot zeer billijke prijzen.

Arnhem, Februarij 1850.

W. J. MAIJER & Co.

Heden is weer bij den Ondergeteekende ontvangen de voor deugdzaam BEKENDE STALEN PENNEN-INKT à 10 Cent per Kruikje. Dat deze INKT geene aanprijzing behoeft, bewijzen mijne begunstigers door dat na deszelfs opruiming honderden bij herhaling hierom te vergeefs deden aanvragen. Deze inkt is thans ook in 1/2 Flesch à 35 Cent, bij de heele à 60 Cent verkrijgbaar; terwijl ook tevens zijn voorraad van Kantoor-Behoeften enz. even deugdzaam, tegen billijke prijzen steeds voorhanden is.

J. BOUWMAN.

PS. Tot het lezen der Arnhemse Courant is bij hem voor een matigen prijs gelegenheid.

Arnhemse Schouwburg.

Dingsdag den 26sten, Donderdag den 28sten Februarij en Zaterdag den 2den Maart 1850.

B. BOSCO,

komende van Amsterdam, zal drie groote Voorstellingen geven in de EGYPTISCHE TOOVERKUNST en HANDBEHENDIGHEDEN, geheel en al eigene vindingen. — De Affiches zullen breeder deze drie Voorstellingen vermelden.

Burgerlijke stand.

TIEL:

Van 12 tot en met 19 februari.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: A. T. van Lanckeren, geb. Rijken, D. — A. van Ewijk, geb. Smits, Z. — H. Peterse, geb. Smits, Z. — C. E. Francken, geb. Lammers, Z. — G. Jansen, geb. Verheggen, D.

Overleden: H. M. Wildeman, 3 1/2 j. — G. A. Meijer, 8 m.

WAGENINGEN:

Van 11 tot en met 18 februari.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: H. Hendrikson, geb. Wijnen, D. — G. S. Righolt, geb. van der Smagt, Z. — J. van Dreeven, geb. Kelderman, Z.

Overleden: G. van Grootheest, geh. met J. C. Vierbergen, 29 j.

ZALT-BOMMEL:

Van 11 tot en met 18 februari.

Gehuwd: W. Groothof met M. H. van Weelde.

Bevallen: J. Claveaux, geb. van der Wal, Z. — C. Boren, geb. Prins, Z.

Overleden: J. Kraaij, echtgenoot van F. van Trigt, 29 j.

Marktprijzen.

ARNHEM, 22 februarij.

Oude Weit van f 0.00 tot 00.00; Nieuwe van f 6.50 tot 8.25. — Rogge van f 4.20 tot 4.50. — Boekweit van f 4.30 tot 4.85. — Garst van f 3.70 tot 4.00. — Vriesche Haver van f 0.00 tot 0.00. — Voerhaver van f 2.20 tot 2.50. — Witte Boonen van f 0.00 tot 0.00. — Paardeboonen van f 4.20 tot 4.50. — Graanwe Ervuten van f 0.00 tot 0.00; Groene van f 5.25 tot 0.00; Gele van f 4.20 tot 4.50. — Koolzaad van f 00.00 tot 00.00; Avelzaad van f 0.00 tot 0.00; Klaverzaad van f 00.00 tot 00.00. — Aardappelen van f 1.00 tot 1.35. — Boter van f 0.50 tot 0.60 het pond.

Broodsetting.

ARNHEM, 16 februarij.

Een Roggebrood van 5 pond . . . f 0.37 1/2.
" dito " 3 " . . . " 0.22 1/2.
" dito " 2 " . . . " 0.15.
" dito " 1 " . . . " 0.07 1/2.
Fijn Tarwebrood.
Het pond Fransch of Vloerbrood . . . f 0.33 1/2.
Fransch of Vloerbrood 4 oncen . . . " 0.13.
dito " dito 3 dito . . . " 0.10.
dito " dito 2 dito . . . " 0.06 1/2.
Het pond Wittebrood of Weggen . . . " 0.29 1/2.
Wittebrood of Weggen 4 oncen . . . " 0.12.
dito " dito 3 dito . . . " 0.09.
dito " dito 2 dito . . . " 0.06.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 23 febr. 4 El 9 Palm I Buim; gew. O D. gov. 9 D.

Deze Courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.